

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת בשלח תשפ"ד תהא שנת פדה נפשי.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7|H0|s19bumlHE?usp=sharing>

קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מאלף משפחות

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

שְׁנַת 5784 מְתַגַּלָּה בְּהַפִּיכַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה לְמִסְפָּרִים בְּכַתוּב עַל הַצִּפֵּת שְׁלִישׁ מֵהָעוֹלָם בְּדוֹר אָנוּשׁ.

הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א הפך את מלות התורה לגימטריא שלהם, וסדר את כל התורה בצורת מספרים, הינו המלים "בראשית ברא אלהים" מופיעות כמספר 91320386 וכן הלאה כל מלות התורה, והוא מצא שהמקום הראשון שנותן רצף ספרות 5784 השנה שלנו לבריאת העולם, מופיע בפסוק (בראשית ד, כו) "ויקרא את שמו אָנוּשׁ אַז הוּחַל לְקֹרֵא בְּשֵׁם יְהוָה". המלים "אָנוּשׁ אַז הוּחַל" שמספרן 357849 נותן את רצף הספרות 5784 בתוך מספר 39 שמסמל 39 מלקות ו39 קללות שנתקלו בהן אדם וחנה והנחש והאדמה וכו'. והמלה אָנוּשׁ בגימטריא מְשִׁיחַ. בפסוק הזה יש 45 אותיות כמנין גאול"ה ו14 מלים כמנין דו"ד. המלה אָנוּשׁ היא המלה ה1445 מתחלת התורה והמספר הזה מרכב מ45 ו14. וכן המלה

"אנוש" מסוף פרשת בראשית היא המלה ה-487 שהוא הפוך הספרות 784 שנת תשפ"ד, והספרות הפוכות כי זה מהצד ההפוך; מסוף הפרשה לתחלתה. וכפי שמצינו במדרש שהפסוק הזה מדבר על חרבן שלישי העולם בדור אנוש, דומה למה שעתיד להיות בגאולה העתידה ביום נקם: (תנחומא נח, יח) **עמדו דורו של אנוש קראו שמו של הקדוש ברוך הוא לעבודת עבדו ששם "אז הוחל לקרא בשם וגו'", והקב"ה קרא ים אוקינוס והציף שלישי של עולם ששם "הקורא למי הים וישפכם על פני הארץ לה' שמו". המלים "אז הוחל לקרא בשם יהו"ה" מקבילות לפתוב על הגאולה העתידה: (צפניה ג, ט) "אז אהפך אל עמים שפה ברוך לקרא כלם בשם יהו"ה".**

לפי האריז"ל בני ישראל שנולדו במצרים היו גלגול של ארבעה דורות: דור אנוש, דור המבול, דור הפלגה, דור סדום. וכפי שמובא בספר 'מגלה עמקות' (ואתחנן רלו) **ידוע שמקלקול אדם הראשון נתקלקלו ד' דורות פגמו בד' אותיות שם של הוי"ה, והם דור אנוש, דור המבול, דור הפלגה, ודור של סדום, הן הן ד' שליבות שראה יעקב במראה הסלם, נרמזין בר"ת 'הנה סלם מצב ארצה, תסתכל בראשי אתוון הפלגה סדום מבול אנוש, ואלו הד' דורות נתגלגלו למצרים, כמו שכתב בספר הפרדס בשער השערים שעבור דור המבול אתמר "כל הכן הילוד היארה תשליכהו", ואנשי סדום מתו בחשך בג' ימי אפלה, ועל דור הפלגה אתמר "ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן", וזה סוד ד' לשונות של גאולה שאמר הקב"ה למשה להוציא מעמקי הקלפות יקר מזולל, ונרמז בראשי אתוון הוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים, הפלגה אנוש מבול סדום. ומשה עליו מוטלת קפה של שרצים אלו לתקנו, והוא נטל שכר כלם, ולכן כנגד דור המבול "מן המים משיתהו". כנגד דור אנוש הוא תקן עבודה זרה של אנוש. כנגד אנשים של סדום "הכו בסנורים" ואצלו נתמלא כל הביית אורה, והנה דוד כל מה שאמר לא בעד עצמו אמר אלא כנגד כל ישראל "בדמעי ערשי אמסה" לתקן ד' קלוקלים אלו נוטריקון אמס"ה אנוש מבול סדום הפלגה. לפי זה יוצא שהפעם הראשונה שנשמות כל כלל ישראל ירדו לעולם היה בדור אנוש, ולכן "אז הוחל לקרא בשם ה'", שחפשו את ה' ולקחו את הקריאה בשם ה' לצד הקלפה ועבדו עבודה זרה. לכן קשור הפסוק הזה עם הגאולה העתידה דנעוץ תחלתו בסופו. וכן מובא בספר 'ערפי הקדש'**

(ערך ערבים) שְׁבֹדוֹר אָנוּשׁ עָשׂוּ אֶת הָעֲנָנִים לְעִבּוּדָה זָרָה כְּמוֹ הַשָּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ, וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְאַבְקַת רִגְלֵיהֶם בְּגִלְלַת הַקָּשָׁר שֶׁל הָאָבֶק לְעֲנָנִים. וְרוֹאִים קָשָׁר לְמַשִּׁיחַ שְׁמָגִיעַ עִם עֲנָנֵי שָׁמַיָא.

יֵרֶק הַסְּלֵאָרִי דּוֹמָה לְעֲצָמוֹת גּוֹף הָאָדָם וְלָכֵן לּוֹקְחִים מִמֶּנּוּ לְכַרְפֵּס.

מוֹבָא בְּשֵׁעַר הַכְּנֻסוֹת' לְהָאָרִיז'ל (פסח ח"א ע' קסז) שְׁכַרְפֵּס הוּא בְּבַחֲיִנַת דִּין קָשָׁה, וְכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'אַמוּנַת עֲתִיד' (מועדים ע' ז') שְׁכַרְפֵּס אוֹתִיּוֹת ס' פְּרָךְ, וְחֹרֶסֶת אוֹתִיּוֹת ס' חֲרוֹת. נִרְאֶה לְבָאָר מַדּוּעַ מִשְׁתַּמְשִׁים לְכַרְפֵּס בְּיֵרֶק הַסְּלֵאָרִי; עַל פִּי מַה שְׁשִׁמְעֵתִי שִׁירְק הַסְּלֵאָרִי יֵשׁ לוֹ צוּרָה שֶׁל עֲצָמוֹת הָאָדָם, וְהוּא גַם בְּרִיא לְעֲצָמוֹת, וְכִיּוֹן שֶׁהַכַּרְפֵּס הוּא כְּנֶגֶד סִמּוּךְ פְּרָךְ, וְעִבּוּדַת פְּרָךְ מְפַרְקֶת מְשֻׁבְּרַת עֲצָמוֹתָיו שֶׁל אָדָם, לָכֵן אוֹכְלִים סְלֵאָרִי שְׁמִזְכִּיר אֶת הָעֲצָמוֹת וּמְרַפָּא אוֹתָן. וְכַפִּי שְׁמוֹבָא בְּפֶרוּשׁ הַרַמְ"ז עַל הַזֵּהָר (שמות) אֵיּוֹב יַעֲזֵץ לְפָרְעָה שִׁישְׁלַט רַק עַל הַחִיצוֹנִיּוֹת דִּישְׂרָאֵל בְּעִבּוּדַת פְּרָךְ שְׁשׁוֹבְרַת עַד הָעֲצָמוֹת וְגַם מִיַּגְעַת אֶת מַח הָעֲצָמוֹת. וּמִצִּינוּ בְּמַסְכַּת כְּלָה שְׂרַבִּי פְּרָנְךָ מִזְכִּיר אֶת הָעֲצָמוֹת: (פ"ג) אָמַר רַבִּי יִצְחָק בַּר פְּרָנְךָ כָּל עֲוֹנוֹת אָדָם חֲקוּקִים לוֹ עַל עֲצָמוֹתָיו.

ה'בעל הטורים' שואל (בראשית נ, כה) מדוע השביע יוסף את כל ישראל להעלות עצמותיו ולא השביע רק את בניו, כמו שאר השבטים, ומישיב על פי הגמרא (סוטה יג): **אמר ר' חמא בר חנינא משכם גנבוהו ולשכם נחזיר אבדתו**, היינו שקבורת יוסף בשכם היתה תקון על מכירת יוסף, ולכן כל בני ישראל היו צריכים להשתתף בזה. וכן מצינו במדרש (ב"ר צז, ו) על הכתוב (בראשית מח, כב) **"ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך"** שיעקב נתן ליוסף את העיר שכם, ונראה דבזה שהאחים הסכימו עם המתנה הזאת וקברו אותה בשכם ולא קנאו ביוסף כמו במתנת הכתנת פסים, היה כאן תקון משלם לכל שרש מכירת יוסף שהתחילה בקנאת האחים. עין במהרש"א (סוטה יג): שמתקשה מדוע רש"י (בראשית מח, כב), מבאר שיוסף נקבר בשכם בגלל שיעקב נתן לו את שכם, ורש"י אינו מזכיר את טעם הגמרא שהיה כאן תקון למכירת יוסף, ולפי דברינו מישב שהכל טעם אחד. ולכן אומר הגון איש חי' (שנה ראשונה צו לב) שאכילת **כרפס מתקנת את מכירת יוסף** ואת טבילת הכתנת **פסים** בדם. **כר** הוא לשון **מכירה**, ו**פס** הוא לשון **פסים**. דכיון שבכל שנה יש בחינה של יציאת מצרים מחדש, כמובא במשנה (פסחים קטז): **בכל דור ודור חיב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים**, צריך גם לעשות מחדש תקון למכירת יוסף. וכן מובא בספר 'נהורא דיוסף' ש**כרפס** בגימטריא **שכם**. שמשם גנבוהו. וכן מובא ב'לקוטי הלכות' להר"ן מברסלב (ראש חודש ג, ט) שמקשר את **הכרפס** לכתנת **פסים**, כמו שכתוב **"חור כרפס ותכלת"**, דהכרפס הוא בחינת בגד. וכן מצינו בגמרא (מגילה יב). **"חור כרפס ותכלת"** **אמר רבי יוסי בר חנינא כרים של פסים**, והיו עשויים ממילת. ורואים שה**כרפס** הוא **כלי מילת** שזה הכתנת **פסים**. והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שגם ה**חרוץ** נרמזת בהמשך הפסוק: **"ודר וסחרת"**. ומבאר לדברינו דכשם שהתקון למכירת יוסף היה כשלקחו את **עצמות** יוסף להביאו לקבורה **בשכם** ששם מכוונו, כך אכילת **הכרפס** שמרמזת על **עצמות** יוסף ועל הבגד של כתנת **פסים** שמכסה את **עצמות** יוסף עושה את התקון למכירת יוסף. ולכן אומרת המשנה **'בכל דור ודור חיב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים'** **עצמו** מרמז על **"עצם"** שנאמר כמה פעמים ביציאת מצרים: (שמות יב, ז) **"כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים"**, (שם יב, מא) **"ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים"**. (שם יב, נא) **"ויהי בעצם היום הזה הוציא ה' את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם"**. לרמז על סוד התקון של מכירת יוסף שהתחיל בעבודת פרוך במצרים

שמשבֵּרַת אֶת הַעֲצָמוֹת, וְהַמְשִׁיךְ כְּשֶׁלְקָחוּ אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף, וּמִמְשִׁיךְ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר כְּשֶׁאוֹכְלִים אֶת הַכֶּרֶפֶס זָכַר לַעֲבוֹדַת פֶּרֶךְ וְכָל אֶחָד רוֹאֶה אֶת עֲצָמוֹ כְּאִלּוּ הוּא יָצָא מִמִּצְרַיִם, וְזֶה שְׁכַתּוֹב (שם יב, מו) **"וְעֵצָם לֹא תִשְׁבְּרוּ בּוֹ"**.
מוֹבָא בְּסֵפֶר 'כְּמוֹצֵא שְׁלָל רַב' בְּשֵׁם הַבֵּן אִישׁ חִי' שֶׁבְּלִיל פֶּסַח מִטְּבִילִין שְׁתֵּי פְעָמִים, אַחַת כְּנֶגֶד טְבִילַת כְּתַנַּת יוֹסֵף בְּדָם, שֶׁבְּזֶה הִתְחִילָה הַגְּלוּת, וְאַחַת כְּנֶגֶד **"וְטְבַלְתֶּם בְּדָם אֲשֶׁר בַּסֹּף"**, שֶׁבְּזֶה הִתְחִילָה הַגְּאֻלָּה. טְבִילַת הַכֶּרֶפֶס מְרַמְזֶת עַל תְּחִלַּת הַשְּׁעָבוֹד בְּפֶרֶךְ, וְטְבִילַת הַחֲרוּסֶת מְרַמְזֶת עַל הַיְצִיאָה לַחֲרוּת. וְהוֹסִיף הַרַ"ג ר' מ. פ. שְׂרוּאִים קָשֶׁר בֵּין הַכֶּרֶפֶס לַמְרוֹר, כִּי בְרַפְת הַכֶּרֶפֶס פּוֹטְרֶת אֶת הַמְרוֹר, וַיֵּשׁ כְּאִן רִמְזוּ שֶׁהַכֶּרֶפֶס קָשׁוּר לַעֲבוֹדַת פֶּרֶךְ שֶׁנִּרְמְזֶת בַּמְרוֹר. וְכֵן הַכֶּרֶפֶס מְסַמֵּל אֶת מְכִירַת יוֹסֵף, לְכֵן הוּא שֶׁרֶשׁ הַמְרוֹר, כִּי בְּגִלְל מְכִירַת יוֹסֵף הָיָה הַשְּׁעָבוֹד.

הַמֵּן הָיָה בְּסוּד סֶלֶט יִרְקוֹת שְׁבִנֵי יִשְׂרָאֵל קִבְּלוּ בְּכָל בֶּקָר מֵה'.

מוֹבָא בְּ'אֲבֹן עֲזָרָא' (במדבר יא, ז) **"כְּזֹרַע גֹּד" סְמוּךְ כְּמוֹ נֹטַע שְׁעִשׂוּעִים. "גֹּד" יֵשׁ אוֹמְרִים כְּסִבְרָתָא.** רואים שֶׁהַמֵּן הָיָה דוּמָה לִירֵק שֶׁנִּקְרָא **כְּסִבְרָה**. אֲמַנָּם הַטַּעַם שֶׁל הַמֵּן הָיָה כְּצִפְיָחִית בְּדָבֵשׁ אוֹ לְשֵׁד הַשָּׁמֶן, וְהָיָה מֵזִין כְּמוֹ לֶחֶם, אֲבָל הַמְצִיאוֹת הַפְּשׁוּטָה שֶׁל הַמֵּן וְצוּרְתוֹ הֵיוּ **"כְּזֹרַע גֹּד לְבָן"** שֶׁזֶה **יֵרֵק הַכּוֹסְבְּרָה**. וְשִׁמְעֵתִי מֵהַרַ"ג ר' דָּוִד וַיְצַמֵּן שְׁלִיט"א שֶׁהָאוֹתִיּוֹת **סֶלֶט יֵרֵק** מוֹפִיעוֹת בְּסִנּוֹן יַחֲדֵי בִתְנִי"ךְ בְּפֶסֶק שֶׁל לְקִיטַת הַמֵּן בְּבֶקֶר: (שמות טז, יג) **"וּבִבְקָר הִיְתָה שְׁכַבַּת הַטָּל סְבִיב לַמַּחְנֶה"**. וְכֵן אוֹתִיּוֹת **יֵרֵק הַכּוֹסְבְּרָתָה** נִרְמְזוּ בְּרִצָּף אוֹתִיּוֹת בְּפֶסֶק שֶׁל הַמֵּן שֶׁנִּרְמְזוּ בּוֹ סֶלֶט יֵרֵק: **"וּבִבְקָר הִיְתָה שְׁכַבַּת הַטָּל סְבִיב לַמַּחְנֶה"**, אִם נִחְלִיף שִׁי"ן בְּסִמָּ"ךְ.

מוֹבָא בְּסֵפֶר 'נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ' (ערך עדן) בְּשֵׁם רַבְּנּוּ אֶפְרַיִם שֶׁהַכְּתוּב (שמות טז, לא) **"וַיִּקְרָאוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מֵן וְהוּא כְּזֹרַע גֹּד לְבָן" סִ"ת עֲד"ו**. נִרְאֶה לְבָאֵר אֶת הַקָּשֶׁר בֵּין זֹרַע גֹּד לְבָן שֶׁהוּא סוּג שֶׁל **יֵרֵק** לְמֵאֲכָלֵי גֹן עֲדוֹ. דְּמַצִּינוּ בְּזֶהָר (תיקונים מא.) **בְּרִית מִיֵּלָה לְגַבֵּי הַשְּׁכִינָה נִקְרָאת גֹּד וְסוּד הַדְּבָר "וְהַמֵּן כְּזֹרַע גֹּד הוּא"**, בְּאוֹתָהּ יו"ד נְעֻשִׂית גִּ"ד. וּמִדּוּעַ

נקראת גד מפני שהיא כלולה מז' ספירות שעולות לחשבון גד. רואים שהמן היה בבחינת מזון מהול שעשו לו ברית מילה. עוד מצינו בזהר (שם נד.) "כְּזָרַע גֵּד" זה י' טפה לבנה שבו נשלם גד ונעשה גיד, זה הזרע שהוא יו"ד שהיא טפה קדושה וזהו גיד צדיק ח"י עולמים. רואים שהמן שהיה כְּזָרַע גֵּד, היה בבחינת טפת זרע שבא מהגיד שהוא היסוד אחרי שכלו אותו. וכן מובא ברש"י: "מחֶסֶפֶס", מגלה, ואין דומה לו במקרא ואונקלוס תרגם מקלף לשון "מחשף הלבן". ורואים שהמן היה בבחינת מזון מהול בלי הערלה והמץ המתלבשים בעולם הזה על התבואה. המזון הזה הוא סוד המזון בגן עדן ולכן הוא קשור לירקות, כי גן עדן הוא בסוד גן ירק, כמו שכתוב על מצרים (דברים יא, י) "לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק". ומצרים נקראת בתורה גן ה', כמו שכתוב (בראשית יג, י) "כגן ה' כארץ מצרים", וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (פ' בלק ע' רכב) "עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ירק השדה", הוא לוחך את ירק קרי השדה, הן הנשמות היוצאים מזווג עליון, מהשדה אשר ברכו ה'. הינו פגם היסוד נקרא קרי, והשפעת היסוד ללקט נשמות להולידם נקראת לקיטת ירק ההפך מקרי, ועם ישראל מלקט את הנשמות והניצוצות בסוד לקיטת ירקות השדה, וזה הסוד של המן שבא מהשפעת היסוד מגן עדן באותה בחינה, לכן סלט ירק נרמז בפתוב "סביב למחנה" באותה בחינה של "ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ירק השדה". ולכן נקראת מצרים בתורה גן ה', דמצרים קשורה לגן הירק של גן עדן שנלקטו ממנה ששים רבוא נשמות ישראל, ונשמות אלו שיצאו ממצרים זכו לפנן בסוד ירק שבא מגן הירק של גן עדן. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שכוסבר בגימטריא רפ"ח, כי ירק הכוסבר מסמל את ברור הרפ"ח ניצוצות שנעשה בלקיטת הנשמות שהיתה במצרים. וכן השתלשל בירק הכוסברה שהוא טוב לעכול, דומה למן שהיה נבלע במעיהם ולא היו בו שום בעיות עכול. וכן השתלשל שכל המוצרים שמהם השתלשל להכין סלט ירקות: "ירק מלפפון עגבניה פלפל בצל מלח שמן" בגימטריא אותיות הסנון של ס"ט יר"ק: "ובבקר היתה שכבת הטל סביב".

ירק הכוסברה מרמז על סברה טובה שיש בלמוד התורה, וכפי שאמרו צדיקים שבסברה טובה אפשר להרגיש טעם גן עדן. וכן כוסברה אותיות כ"ו סבר"ה, הינו סברה שמחברת את האדם לשם יהו"ה שעולה כ"ו. וכן הפתוב "כְּזָרַע גֵּד

לבן בגימטריא שם **שפ"ו** כמנן **דוד בן ישי** שבו תלויה הגאולה העתידה, שאז העולם יתהפך **לגן עדן**. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א **שכוסבר"ה** אותיות **ר"ב סופ"ה**, הינו **דוד המלך** שהוא הרב של ספת דוד הנופלת. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שהשתלשל השמוש ב**כוסברה** לבשלו יחד עם **דגים**, כי זרע **גד מתאים לדג**, ודגים הם סוד **סעדת הליתן** לה נזכה לעתיד לבוא.

סל"ט יר"ק נרמז בנוטריקון יחיד בתנ"ך באות שניה בכתוב בו התחילה להתרקם ישועת יוסף במצרים שרש של ירדת בני ישראל למצרים ולקוט הנשמות: (בראשית מ, ב) "ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם". ולכן זה השתלשל דרך **שר המשקים ושר האופים** שנכנסו לבית הסהר עם יוסף הצדיק להכין **סלטי ירקות טובים** לקראת לקוט הנשמות **מגן הירק של גן עדן** במצרים. ונרמז גם ירק **הכוסברת"ה** במלים **"בית הסהר מקום"** בחלוף פ"ף בקר"ף.

האותיות סל"ט פר"י מופיעות בסנון יחיד בתנ"ך בפסוק: (במדבר יג, ז) "למטה יששכר יגאל בן יוסף: למטה אפרים הושע בן נון". דכשם **שסלט ירק** נרמז ביוסף כד **הסלט פרי**, כי **יוסף ואפרים** הם **היסוד** שמקבל את השפע מכל הספירות ומחבר אותם בסוד **סלט**. וכן המספר המסתתר בין אותיות **אפרים** הוא **914** כמנן **אחדות**, כי היסוד מאחד את כל הספירות בסוד **סלט**. וכן שרש המלה **אפרים** הוא מלשון **פרי**, ד**אפרים** היה **הפרי** של יוסף היסוד שממנו שרש **הפריה** ורביה. וכן **אפרים** עצמו היה בבחינת **יסוד** שמשפיע **פרות** לעולם. וכן **אפרים** בגימטריא **אשל** שפרושו **עץ**.

מובא בספר 'גלות' שמעאל' מהרה"ג ר' מרדכי נויגרשל שליט"א שהדודאים יצרו קשר בין **יוסף השור**, ל**יששכר** החמור, דלאה שכרה את יעקב עבור **הדודאים** ונולד **יששכר**, ובזכות הדודאים שאכלה רחל, נולד **יוסף**. ורואים ש**פרות הדודאים** חברו את **יששכר ליוסף**, כמו שראינו את האותיות **סל"ט פר"י** בחבור **יששכר ויוסף**, בכתוב על נשיא **יששכר** ששמו "יגאל בן יוסף".

מצינו בגמרא (ב"ק יז.) **אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי מאי דכתיב "אשריכם זורעי על כל מים משלחי רגל השור והחמור" כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים זוכה לנחלת שני שבטים, שנאמר**

"אשריכם זורעי" ואין זריעה אלא צדקה שנאמר זרעו לכם לצדקה, ומבאר רש"י נחלת שני שבטים יוסף ויששכר, רואים שתורה וחסד מקשרים לבחינת שור וחמור של יוסף ויששכר, דתורה היא בחינת יסוד הנרמז בשור וביוסף, וצדקה שיכת לעטרת היסוד כדבארנו במאמר 'חשמל תורה', לכן מי שעוסק בתורה ובגמילות חסדים מתקשר לשור וחמור של יוסף ויששכר, ולכן הפסוק מרמז על הזריעה שיש בצדקה דנתינת צדקה היא בחינת זרע שבא מעטרת היסוד למלכות, כדבארנו במאמר שם. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א ששור נקרא בארמית תור, מלשון תורה.

וכן אותיות סל"ט בחלוף א"ל ב"ם הן דא"ר בגימטריא צדיק המסמל את היסוד. וכן העיר דאר בארץ ישראל היתה בנחלת בני אפרים (עיין ביהושע ז, יא). וכן דאר אותיות חדש אדר המסמל את היסוד, כמובא בספר 'רסיסי לילה' לר' צדוק הכהן מלובלין (אות מט ד"ה וזמנו) **יב' חדשים כנגד יב' שבטים, ואדר כנגד יוסף, לכן יש בו ב' אדרים, כמו שיוסף נחלק לב'.** וכן דאר מסמל שלוח אגרות כמובא ברש"י (שבת יט. ד"ה דואר). ומצינו בזהר שהתנאים השתמשו ביונים [יוני דאר] כדי להעביר מסרים מאיש לרעהו, וכתוב (הושע ט, יא) **"אפרים כעוף יתעופף".** וכן (שם ז, יא) **"ויהי אפרים כיונה".** רואים שאפרים נמשל לעוף, ומובא בספר 'יסוד הבריאה' (ע' רל) שהעופות מסמלים את היסוד שמחבר שמים לארץ. כפי שרואים שהם נמצאים על הארץ ועולים לשמים וחוזרים וכו'. וכן יוסף בגימטריא עוף.

הוספות על המאמר בענין דברי רש"י שאין להרבות בתחנונים לבקש הגאולה.

מובא בפרוש שיר השירים להאריז"ל הנדפס על ידי מרן בעל 'לשם שבו ואחלמה': (שה"ש ח, ד) **"השבתי אתכם וגו'"** חזרה השכינה להשביע את מרפבת דבריאה הדם רגליה "בנות ירושלים" שאולי יעלה על להבת אהבתם בראותם עצם וחזק אהבתה לגבי בעלה, אחר שפבר הבטיחה ברב טוב הצפון לצדיקים עין לא ראתה לעורר על ידי שירתם, פי דרכם בכך לעורר את אהבה קדם זמנו זה שזכינו בעקבי משיחא, לזה שנה ושלש

ופרט לה שישבו על משמרתם ששב ואל תעשה. מה שאין כן בזמננו זה שמטל עלינו לשלש דמעותינו על חיינו השמת לבד לעת קץ כל הקצין, הנה לא ינום עם סגלה ונאספו שם כל העדרים הצדיקים ילכו בה כל ירא וחרד את דבר ה' ויקבלו יחד בתפלה מיחדת פעמים שלש, ערב בקר וצהרים ובהקמת חצות שהוא ענין רבא ויקרא כי אז גלוי האורות העצות העצומות, שעת רצון עתה לצעק ועת לענות.

וכן מובא בספר 'מעשי ידי יוצר' ממחרש"ק (הגדה של פסח) בפסקא "ואת לחצנו", שאחרי שהגוים השתעבדו בעם ישראל יותר מדאי כבר מתר להתפלל על הגאולה יותר מדאי. וכן כתב הגאון רבי הלל מקולומיא בספרו 'אבקת רוכל' (ח"ב כלל ט' פרט א') דעתה אינו רק 'התיר אלא 'מצוה' להרבות בתחנונים יותר מדאי על הגאולה. וכן מובא בספר 'אבני זכרון' (נ"ב) דעתו של ה'חזנה' מלבלין זצ"ל שבשלב זה של הגלות כבר אין אסור לעשות כל סוג השתדלות להביא את הגאולה, ולא נחשב כדוחק את השעה. ומובא בספר 'שער יששכר' (ח"א תמוז ל"ב) על הגאולה שלמה במהרה בימנו, שצריכין להשתפך נפשו כל ימיו במסירות נפש בתפלתו, ומה שכתב רש"י בכתבות קי"א לחד גירסא שלא לדחק את הקץ בתפלתו יותר מדאי, אינו להלכה ולא עקר כלל, רק העקר כמו שכתב שם רש"י על פי גרסתנו שלא להרחיק את הקץ בעונותינו וכו'. וכמו שכתב ביצרות דבש, שצריכים להתפלל כל אחד בכל יום במסירות נפש ממש לילך מן העולם אם הגאולה תלויה ונתעכבה בעונותי, כדי שיבא משיח צדקנו בו ביום. וכן מובא ברד"ק ובמלבי"ם על הפסוק (ישעיה סב, ו) "על חומתיך ירושלים הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכרים את ה' אל דמי לכם ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ" שהקב"ה מבקש שנתפלל על בגין ירושלים כל היום וכל הלילה תמיד ולא לחשות ולא לדם עד שנגאל. ומובא בספר 'בית שלמה' (צבי תפארת) בשם ה'דברי חיים' מצאנז, שאם היה יכול למצוא תשעה אוהבים נאמנים אשר כלבבו, היינו הולכים לשוח בשדה ולהפציר בתפלות ותחנונים, ולא נשוב אל בתינו עד אשר ישראל נושע בה' תשועת עולמים בגאלת עולם.

אָמַנְם ידוע הפולמוס הגדול שהיה בין גדולי ישראל בשנים שאחר השואה אם נתבטלו שלש השבועות או לא, מכמה סבות שאין כאן מקום להאריך, על כל פנים בענין זה של תפלות ברבים לבקשת הגאולה גם המחמיר הגדול ביותר בענין השבועות שלא בטלו, הלא הוא האדמו"ר רבי יואל מסטמאר זצ"ל סבר שענין זה לא נכלל כלל וכלל בשלש השבועות, ונביא את דבריו: (שר"ת דברי יואל ח"ב סי' קלט) **מה שהביאו לו מציאה לתלות בקי סריקי בשקר נורא בקדש הקדשים האר"י ז"ל שמטל עלינו לשלש דמעותינו לעת קץ וכו', וכפי אשר ראיתי בכתלי מכתבך גם אתה נבוך בזה שאפשר לפרשו שבזמננו נתבטלה כל השבועה שעל ישראל, תמה אני האיד יעלה על הדעת טעות גדול ונורא כזה. ראשית אין שום רמז ורמזה להתיר חס ושלום איזה פעלה והשתדלות כי לא כתב אלא להרבות בתפלות ובדמעות ובקימת חצות, והאיד אפשר לומר שעל זה אמר מה שאין כן בזמנינו זה, שאם כן בזמנים הקודמים היה אסור להתפלל כל כך בדמעות ובקימת חצות. הלא אדרבה בדורות הראשונים התחזקו והתאמצו יותר בתפלות חזקות בדמעות עצומות עד כלות הנפש ממש, הן בתפלת חצות ובג' תפלות שבכל יום אשר הם מלאים מתפלות על הגלות והגאולה, גם הרבה תפלות עד אין שעור הפליאו לעשות בהשתפכות הנפש במסירות נפש ממש, וכל הסליחות ופיוטים ושאר התפלות המיסדים מדורות הראשונים הכל סובב בתפלות על הגאולה, ואלו היינו זוכים להתפלל אף לערך אחד מאלפי אלפים ורבות של תפלות הראשונים, היינו זוכים להגאולה כי כלו כל הקצין. והאיד אפשר לומר שהתפלות שיכולין לערך עכשו היה אסור לראשונים, ואם תאמר כן היה הכרח שיהיה מזכר באיזה מקום גבול ומדה עד כמה מתר להתפלל שלא לעבור על השבועה. אלא שצריך להבין דברי רש"י שכתב שלא ירבו בתחנונים יותר מדאי, וב'שמח משה' פרש שלא לעשות כחוני המעגל שאמר נשבע אני שאיני זז מכאן עד שתרחם על בניה, וכעין זה כתב ה'חתם סופר' בתשובה שלא לעשות כמעשה רבי יוסף דיליריינא וכדומה וכו', דהתעוררות להתקבץ יחד להתפלל בדמעות ולקום בחצות, בכגון דא אין שום מציאות לומר שהיה אסור בדורות הראשונים וכו'. יען לפי גדל שפלות הדורות וכלו כל הקצין אין קץ לימי הרעה, כל מה שמתפללין**

המשיח. וכן הפסוק היחיד בתנ"ך העולה לגימטריא של 5784 הוא הפסוק: (ישעיה ב, כא) "לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ".

37 äëi כאדרב, הצפון, תשפד, תכרתהארץ-מ, קוראה, פקדפקד-מ

א מא-כט הנהשבעשניסבאותשבועגדולבכלארץמצריםוקמ
א מא-ל בעשנירעבאחריהןונשכחלהשבעבארץמצריםו
א מא-ל ההרעבאתהארץולאיודעהשבעבארץמפני הרעבה
א מא-לא אחריכןכיכבדהואמאדועלהשנותהחלוסאלפר
א מא-לב פעמיסכינוכהדברמעסהאלהיםוממהרהאלהים
א מא-לב שתוועתהיראפרעהאישנובוןוחכמוישיתהועלא
א מא-לג מצריםיעשהפרעהויהפךפקדויעלהארץוחמשאת
א מא-לד צמצריםשבשבעשני השבעו יקבצו את כל אכל השנים
א מא-לה בותהבאתהאלהו יצברו ברתחתידפרעהאכלבערי
א מא-לה שמו והיה האכל לפקדון לארץ לשבעשני הרעבאש
א מא-לו היין בארץ מצרים לא תכרתהארץ ברעבו ייטבהו
א מא-לז בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו ויאמר פרעה אל עב
א מא-לח והנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו ויאמר פרעה
א מא-לט וספאחריהודיעאלהיםאותךאתכלזאתאיןבו
א מא-לט כסכמוךאתהתהיעלבייתי ועלפירי שקכלעמירק
א מא-מ סאגדלממך ויאמר פרעה אלי וספראהנתתי אתך
א מא-מא לארץ מצרים וספרעה את טבעת ומעל ידו ויתן א
א מא-מב עלידי וספוי לבשאתו בגדי ששו ישמר בדהזבעל
א מא-מב ארו ורכבאתו במרכבתהמשנה אשר לו ויקראו לפ
א מא-מג ואברך ונתן אתו על כל ארץ מצרים ויאמר פרעה
א מא-מד וספאני פרעה בלעד יך לא ירימאיש את ידו ואתר
א מא-מד ובכל ארץ מצרים ויקרא פרעה שמי וספ צפנתפענח

צפנים מאת הרה"ג ר' נ. דויטש שליט"א

הכל 9677 קצתשפג, חיאובי, תחרב, קוראה, תכלה, בכתר, אירן, המתם

ואלכה אל מקומי ולא רציתנה את נשי ואתי לדי אשר עבדתי א	א ל-כה
אתה אלי במהבת ענה בתצבעו ון החו ואתבשמתבתי שמעאל אח	א לו-ב
עבדי והנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו ואמר פרעה אליו	א מא-לח
לאלי וספאמו תה הפעם אח רי ראותי אתפניך כי עודך חי ויא	א מו-ל
ברהסאלה י צחקו ואלה י עקב שלחני אלי כסזה שמי לעלם ז	ב ג-טו
יך הברד בכל ארץ מצרים א תכל אשר בשדה מאדסו עד בהמה ואת	ב ט-כה
להלכו בביבשה בתו וך הים וך חמר יסהנבי אה אחות אהרן אתה	ב טו-יט
לסוכי ישאל איש מעם ערה ון נשבר אומת בעלי ו אין עמו שלם	ב כב-יב
הבבתו כסביב פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון עלשוליה	ב כח-לג
צו וך הים ון גרשמפני וך את האמרי וך הכנעני וך החתי וך הפר	ב לד-יא
כלתלתת על המצנפת מלמעלה וך אשר צוה יהוה את משה ותכל כל	ב לט-לא
ויזרק על המזבח סוביבו את כל לחלבו י קחי במנו אתה אל יהו	ג ז-ב
ולכל מראה עיני הכהן ורא הכהן והנה כסתה הצרעת את כלב	ג יג-יב
הולאי זבח וך דאת זבחי הסלשע ירם אשר הם זניס אחרי הם	ג יז-ו
תם מקראי קדש להקרי באשה ליהוה עלה ון מנחה זבח ון סכיסד	ג כג-לז
הכל יצא צבאפקדיהם למטה אפריס ארבעי סאלף וחמש מאותל	ד א-לב
תי תריס אושני בני יונהאלה כהן אלפתח אהלמו עד ועשה כ	ד ו-י
חנה ליהירדה מן עלי ון ון שמעמשה אתה עם בכה למשפחתי ו א	ד יא-ט
לבי אם כמות כל האדם ימתו ון אלהו פקדתי כל האדם יפקד עליה	ד טז-כח
רך לשטן לו והוא רכבעל אתנו ושני נערי ועמו וך ראה אתו ון	ד כב-כב
שלשה עשרניסלפרושני עשרניסלאילתעשו עשרו ון עשרו ון	ד כח-כ

לך חשבון האמרי ואת ארצו החלרשות	ה ב-כד
גרבו מלחמה והזהאחלתתפחדך וי	ה ב-כד
ראתך על פני העמיסתתכלהשמי אשר	ה ב-כה
ישמעון שמעך ורגזו וחלומפניך ואש	ה ב-כה
לחמלאכי ממדברקדמותאלסיחון מל	ה ב-כו
ך חשבון דברי שלוםלאמראעברהארצ	ה ב-כו
ך בדרך בדרך אלך לאסור ימין ושמו	ה ב-כז
לאכל בכסף תשבר ניואכלתי ומי מבכס	ה ב-כז
פתתן לי ושת תי רקאעברהברגלי כאש	ה ב-כח
רעשולי בני עשו הישבי שבשעירוהמו	ה ב-כט
אבימהי שבי פוער עד אשר אעבראתהיר	ה ב-כט
דן אלהארץ אשה והואלהינו נתן לנו -	ה ב-כט
ולא אבהסיחון מלך חשבון העברנו בוכ	ה ב-ל
יהקשהיה והואלהיך אתרוחו ואמץ אתל	ה ב-ל
בבולמען תתובי דך כי ומהזהו י אמרי	ה ב-ל
הוא אלי ראה החלתי תתלפניך את סיחון	ה ב-לא
ואת ארצו החלרשלת את ארצו ו י צאס	ה ב-לא
יחן לקראתנו והוא כל עמו למלחמה יה	ה ב-לב
צהו יתנהו והואלהינו לפנינו ונך	ה ב-לב
אתו ואת בנו ואת כל עמו ונלכד את כל ע	ה ב-לג
ריו בעתה הוא ונחרם את כל עירמתמוה	ה ב-לד
נשימו הטף לאה שארנו ושרי דרקה בהמה	ה ב-לד

אשיעם: 27	תשבר: 89-	מלחמה: מ 1	תימן: 56-
תימן: 27-	תשבר: 27	יועיל: 27	תשבר: מ 1
	יועיל: 50	מלחמה: מ 1	חותים: 27-

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שבן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בחכמה הזאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממהרים את המשיח.

בעל הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). **העניינים וההרוגים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך. רבנו ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחוננים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחוננים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.**

מצינו במדרש (ילקוט שמואל קו) א"ר שמעון בר מנסיא אין ישראל רואין סימן גאולה לעולם עד שיחזרו ויבקשו שלשתם, ה'א הוא דכתיב "אחר ישבו בני ישראל ויבקשו את ה' אלהיהם" זו מלכות שמים, ואת דוד מלכם" זו מלכות בית דוד, ופחדו אל ה' ואל טובו" זה בית המקדש. והרמח"ל (דרך עץ חיים) מבאר שבקוש מלכות ה' פרושו ללמד חכמת האמת.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בענייני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בעניינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355 שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או

בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtVlk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCiKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזהשי"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל
מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת